

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 20.384 van 12 december 2008
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: op het kantooradres van
X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 15 juli 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2008.

Gelet op het artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 november 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. BUYSSE en van attaché P. VERBEKE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Russische onderdaan van Tsjetsjeense origine te zijn. U was woonachtig in het dorp Assinovskaya, gelegen in het Sunzjenski district.

In 1997 huwde u met Galmakaev Selichazji, afkomstig van het dorp Zandak. Uw echtgenoot had in de Eerste Tsjetsjeense Oorlog gevochten. Na uw huwelijk verhuisde u naar Grozny waar uw man werkzaam was voor de Tsjetsjeense NVD.

Bij het begin van de Tweede Oorlog verlieten jullie beiden de hoofdstad. U zelf keerde terug naar uw ouders in Assinovskaya; uw man trok in bij zijn ouders in Zandak. Hierna hebben jullie niet meer samengewoond. U bezocht uw man af en toe.

U zag hem voor het laatst eind 2000. In maart 2001 kwam een taxichauffeur langs uw ouderlijk huis in Assinovskaya. Hij had een briefje mee waarop geschreven stond dat uw echtgenoot was gedood. U weet niet wie het briefje geschreven heeft. De taxichauffeur had

het op zijn beurt gekregen van een andere taxichauffeur. Om te verifiëren of het bericht klopte besloot u naar Zandak af te reizen. U zocht er uw schoonvader op. Hij bevestigde het nieuws. U kwam te weten dat uw man bij een zuiveringsactie was ontdekt en gedood. Niet veel later werd u zelf bij uw schoonvader aangehouden door militairen. U werd naar de plaatselijke kommandatura overgebracht waar u werd verhoord over uw man. U werd er hierbij van verdacht zelf een strijder te zijn. U werd gedurende drie dagen vastgehouden. Uw vrijlating werd bekomen nadat uw schoonvader losgeld had betaald. Hierna keerde u terug naar Assinovskaya. U verbleef er bij verschillende familieleden uit angst.

In de nacht van 15/05/2007 werd u in het ouderlijk huis voor een tweede maal opgepakt. Dit nadat gewapende mannen het huis waren binnengevallen op zoek naar uw neef Said-Amin, die volgens de geruchten banden had met Wahabieten. Uw neef had jullie die avond een bezoek gebracht maar was reeds voor de inval vertrokken. U werd naar een onbekende plaats gevoerd waar u vier dagen werd vastgehouden. U werd in deze periode ondervraagd over uw neef. U werd hierbij gemarteld. Uiteindelijk werd u vrijgelaten nadat u ermee akkoord was gegaan voor uw belagers te werken. U diende hen te helpen uw neef op te pakken. U dook opnieuw onder. Uw neef werd ondertussen gevat en doodgeschoten.

Uit vrees voor een aanslag op uw leven besloot u het land te verlaten. U verliet Assinovskaya op 01/07/2007. U reisde naar Nazran alwaar u in een vrachtwagen werd verstoopt richting België. U arriveerde op 10/07/2007 in België. Twee dagen later vroeg u asiel aan.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië en de situatie voor Tsjetsjenen in Rusland is problematisch, maar tevens complex (cfr bronnen bijgevoegd in het administratief dossier). Het risico bij terugkeer is afhankelijk van tal van factoren. Vandaar het belang om de individuele situatie van elke persoon goed te kennen. De situatie in Tsjetsjenië is sinds het begin van de oorlog in 1999 sterk geëvolueerd. Hoewel er zich nog regelmatig gewelddadige incidenten voordoen (doelgerichte aanslagen door Tsjetsjeense strijders en veelvuldige schendingen van de mensenrechten in de vorm van illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, verdwijningen en folteringen, waaraan de lokale ordetroepen, bestaande uit en geleid door Tsjetsjenen, zich vaak schuldig maken), is er nu niet langer sprake van een grootschalig militair offensief door het Russische leger op gans het Tsjetsjeense grondgebied. Gevechtshandelingen tussen het federale leger en de Tsjetsjeense strijders zijn geconcentreerd in bepaalde regio's en beperken zich doorgaans tot kortstondige schermutselingen. Het lokale bestuur en de ordehandhaving zijn grotendeels opnieuw aan Tsjetsjenen overgelaten en steeds vaker zijn de Tsjetsjenen verantwoordelijk voor de gewelddadige incidenten. Bijgevolg kan men niet beweren dat elke Tsjetsjeen per definitie slachtoffer is in dit conflict of bij terugkeer een risico loopt.

Voorts is de situatie in Rusland niet van die aard dat er voor personen die Tsjetsjenië verlaten hebben per definitie in Rusland een intern vluchtalternatief bestaat. Ook wat dit aspect betreft is de situatie, de mogelijkheid tot (her)vestiging en het risico bij terugkeer sterk afhankelijk van persoon tot persoon.

Verskillende factoren kunnen hierop een invloed hebben en bepalen of een individuele Tsjetsjeen meer of minder risico loopt: de plaats en periode waar hij verbleven heeft, de aanwezigheid van een sociaal netwerk waarop hij kan terugvallen, de eigen financiële situatie, de politieke en socio-economische situatie in een bepaalde plaats of regio die bepalend is voor de mate waarin spanningen voorkomen, en dergelijke meer. Bijgevolg kan er evenmin gesteld worden dat vestiging elders in de Russische Federatie in alle gevallen uitgesloten is.

De vrees van vervolging of het risico op ernstige schade die een Tsjetsjeen in Tsjetsjenië of elders in de Russische Federatie loopt is dus afhankelijk van waar, wanneer en in welke omstandigheden hij ergens verbleven heeft en welke feiten men er beleefd heeft. Daarom blijft het belangrijk om steeds de reële individuele situatie van elke persoon te kennen en evalueren.

Wat u betreft moest worden vastgesteld dat uw houding het niet toelaat de waarheid met betrekking tot uw reële individuele situatie te achterhalen.

Er diende met name te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende informatie aanbracht om uw vluchtmotief aannemelijk te maken. Hierbij moet er op gewezen

worden dat de bewijslast inzake de gegrondheid in beginsel op de kandidaat-vluchteling zelf rust en deze zelf een poging moet ondernemen om zijn relaas te staven.

Vooreerst diende te worden vastgesteld dat u niet kon verduidelijken waarom en op welke wijze uw man door de overheid gevisieerd werd. Het enige wat u hierover vermeldde was dat uw echtgenoot waarschijnlijk een strijder was, misschien bij Radujev (CGVS p.13). Dit maakte u op uit de littekens die hij had. Uw man heeft u immers zelf nooit iets verteld. Via via zou u daarbij vernomen hebben dat hij tijdens de Eerste Oorlog gevochten had en dat hij gezocht werd. U vermoedde daarnaast dat uw man ondergedoken leefde (CGVS p.14). Over de functie die uw echtgenoot destijds bij de NVD bekleedde kon u evenmin iets vertellen. U vestigde er hierbij de aandacht op dat vrouwen zich niet mogen mengen in mannezaken.

Dit algeheel gebrek aan informatie over de achtergrond van uw man stelt u niet in staat zijn vervolging aannemelijk te maken. Daarbij is het onaannemelijk dat u niet, in de situatie zoals door u beschreven, over bepaalde informatie zou hebben beschikt. Dit betreft ondermeer basisfeiten zoals de vaststelling dat uw man werd gezocht. Het feit u dat hem nog af en toe opzocht is daarbij moeilijk verzoenbaar met uw onwetendheid over zijn al dan niet ondergedoken bestaan.

Dit gebrek aan informatie geldt eveneens voor uw verklaringen over de dood van uw man. U verklaarde dat uw schoonvader diens dood bevestigde en dat hij vermeldde dat uw man zonder ceremonie was begraven (CGVS p.15). U kon echter niet verduidelijken wie uw schoonvader hiervan op de hoogte had gebracht. U suggereerde hierbij dat hij het misschien van dorpelingen had vernomen. Ook wat dit betreft kan van u echter verwacht worden dat u, gegeven de ernst van de feiten, hiervan op de hoogte bent. Een soortgelijke vaststelling kan gemaakt worden omtrent de begraafplaats van uw echtgenoot. U bleek deze namelijk evenmin te kennen. U verklaarde aanvankelijk dat men uw grootvader de locatie niet had meegedeeld; later beweerde u dat hij het misschien toch wist.

De overlijdensakte van uw echtgenoot die door u werd voorgelegd roept daarbij eveneens vragen op. Zo blijkt dat u geen informatie kan geven over de manier waarop deze bekomen werd. U weet dit aan het feit dat het document door uw schoonvader bekomen werd (CGVS p.4-5).

Er moet echter vastgesteld worden dat de akte vermeldt dat zij in het Sunzjenksi district werd opgesteld. Aangezien uw man afkomstig was van en woonachtig was in Zandak, gelegen in het Nozhaj-Yurtovski district, is dit op zijn mist verwonderlijk te noemen. Daarbij vermeldt de akte dat de plaats van overlijden van uw echtgenoot Grozny is. U werd hiermee geconfronteerd maar kon geen opheldering geven (CGVS p. 17).

Deze vaststelling ondermijnt dan ook uw relaas op fundamentele wijze.

Gelijkluidende opmerkingen kunnen worden gesteld omtrent uw problemen vanwege uw neef Saïd-Amin. Ook wat dit betreft moet immers vastgesteld worden dat u geen informatie kan leveren over zijn activiteiten en zijn problemen met de overheid. U verklaarde letterlijk niets over hem te weten (CGVS p.16).

Het feit dat uw neef u en uw vader regelmatig opzocht om voor jullie allerhande klusjes te doen maakt dit echter niet aannemelijk.

Bovengenoemde vaststellingen maken het onwaarschijnlijk dat de autoriteiten u zouden hebben vervolgd omwille van uw man en/of neef.

Dit betekent dat uw arrestatie niet aannemelijk is, waaruit volgt dat de inbeslagname van uw paspoort door uw belagers dat evenmin is.

Aldus moet de mogelijkheid in rekenschap worden gebracht dat u dit document doelbewust achterhoudt, wat dan weer het vermoeden doet rijzen dat u mogelijk informatie met betrekking tot uw identiteit, uw registratie en uw werkelijke verblijfssituatie achterhoudt.

Na uw gehoor op het Commissariaat-generaal maakte u per fax een kopie over van de identiteitspagina van uw paspoort.

U verstreekte hierbij echter geen informatie over de aard van het document (of u in bezit bent van een kopie of een origineel), noch over de wijze waarop u het document verkreeg. Dit geldt eveneens voor de kopieën van de andere documenten, zijnde uw geboorteakte, een schoolattest en een onleesbaar document, die door u werden gefaxt. Hierdoor kan de waarde van deze documenten niet worden ingeschat.

Hieraan moet worden toegevoegd dat u over documenten die door u werden voorgelegd gedurende het gehoor (uw huwelijksakte, de geboorteakte van uw zoon, de verzekeringspolis van uw zoon en uzelf, het bewijs van nationaliteit van uw zoon) evenmin informatie kon geven over de wijze waarop ze werden bekomen. U verklaarde dat deze documenten ofwel door uw echtgenoot (huwelijksakte) ofwel door uw schoonvader (geboorteakte zoon) ofwel door uw moeder (polissen) geregeld werden (CGVS p.4-5).

Het feit dat u hierover geen informatie kan geven tast echter de bewijswaarde ervan aan. Daarbij kan de vraag gesteld worden waarom en op welke wijze uw schoonvader de geboorteakte bekam.

Dit alles maakt dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De Raad stelt vast dat de feiten, zoals beschreven in de bestreden beslissing, niet worden betwist.

2.1. Verzoeker beroept zich in zijn verzoekschrift van 11 juli 2008 op een schending van artikel 1,A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 52 en 62 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek de rechten van verdediging en de zorgvuldigheidsverplichting, en op een manifeste beoordelingsfout.

Verder beroept hij zich op de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en op artikel 33 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

2.2. Artikel 1,A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 heeft geen directe werking in de Belgische rechtsorde, bijgevolg kan de schending ervan niet dienstig worden aangevoerd.

2.3. Verzoekers verwijzing naar de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens in het kader van een uitzetting is niet relevant.

De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in de procedure met volle rechtsmacht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling of toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, laat ter zake immers niet toe tot een beoordeling over te gaan (RvS 12 november 2007, nr. 176.706). Hetzelfde geldt voor artikel 33 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, dat overigens geen directe werking heeft zodat de schending ervan niet dienstig kan worden opgeworpen.

Aangenomen wordt dat verzoeker de schending aanvoert van artikel 48/4 §2, a en b van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Deze beoordeling maakt het voorwerp uit van dit arrest.

2.4. Wat betreft de beweerde schending van artikel 52 van de wet van 15 december 1980 stelt de Raad vast dat verzoeker op geen enkele wijze uitwerkt hoe de bestreden beslissing deze bepaling schendt.

2.5. Met betrekking tot de rechten van verdediging werd reeds meermaals geoordeeld dat de procedure voor de Commissaris-generaal geen jurisdictionele procedure is, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op

beslissingen die in het kader van de Vreemdelingenwet worden genomen door de Commissaris-generaal.

2.6. De Raad stelt vast dat verzoeker nalaat precies aan te geven waarom de Commissaris-generaal onzorgvuldig te werk is gegaan, of hoe deze beweerde handelswijze de conclusie van de bestreden beslissing zou kunnen wijzigen.

2.7. Wat betreft verzoekers verwijzing naar de algemene rechtsbeginselen, de beginselen van behoorlijk bestuur en de manifeste beoordelingsfout merkt de Raad op dat dergelijke algemene verwijzingen onvoldoende zijn. Het is niet aan de Raad om te bepalen welke beginselen en fouten verzoeker zou kunnen bedoelen.

2.8. Wat de ingeroepen schending van de motiveringsplicht betreft, wijst de Raad erop dat de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen tot doel heeft de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij of zij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem of haar verschaft. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Uit het verzoekschrift blijkt tevens dat verzoeker de motivering inhoudelijk betwist en bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht.

3.1. Verzoekster stelt in haar verzoekschrift dat zij niets wist over de activiteiten van haar man aangezien zij hem pas in 1997 heeft leren kennen. Wat haar man voordien had meegemaakt vernam zij via andere mensen.

Verzoekster herhaalt dat zij niet wist waar haar man begraven lag, en dat haar schoonvader dit wel wist.

Betreffende de overlijdensakte stelt zij dat deze verkrijgbaar was in de streek waar zij of haar man woonde, of van afkomstig was.

Over haar neef verklaart verzoekster dat hij deel nam aan "Vahabizm". Hij kwam vaak logeren en op een nacht is hij weggegaan. Een paar uur later zijn er mensen binnengevallen die wilden weten waar haar neef zich bevond.

Verzoekster herhaalt dat haar paspoort werd ingehouden bij haar arrestatie. Zij voegt hieraan toe dat haar schoonvader haar echtgenoot verving als vader van haar kind, en dat hij bijgevolg de geboorteakte heeft laten maken.

3.2. De Raad stelt vast dat de vaststellingen in de bestreden beslissing blijken uit het administratief dossier en door verzoekster niet worden betwist.

Na lezing van de gehoorverslagen concludeert de Raad dat de Commissaris-generaal terecht van mening is dat verzoekster onaannemelijk vaag blijft over de kern van haar problemen, zijnde de vermeende activiteiten en dood van haar echtgenoot en haar neef.

De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De Raad is bijgevolg met de Commissaris-generaal van mening dat het asielrelaas van verzoekster niet geloofwaardig overkomt. De Raad maakt de motivering van de bestreden beslissing tot de zijne.

4.1. Verzoekster vraagt om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4.2. Hetgeen voorafgaat leidt tot het besluit dat verzoeksters relaas ongeloofwaardig is.

Verzoekster kan niet steunen op een dergelijk relaas om aannemelijk te maken dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij, wanneer zij naar haar land van herkomst terugkeert, een reëel risico zal lopen op ernstige schade en zich niet onder de

bescherming van dat land zal kunnen stellen of wegens dat risico zal willen stellen, conform artikel 48/4, §2, a. of b. van voormelde wet van 15 december 1980.

Verzoekster voert geen andere concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a. of b. van voormelde wet van 15 december 1980.

Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van voormelde wet van 15 december 1980, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 12 december 2008 door:

dhr. M. BONTE, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. MAESSCHALCK, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. MAESSCHALCK

M. BONTE